

{loadposition mushayro}

જોગીન ઠ થપણું તે શવિજી ત્મટું ઝે જાયાણું,
જટામં ઘાલીને શવિજી આ કાયાંથી આનંચું?

લીલી પીળી પટોળી ને અંગે છે ગોથી
શીદને છુપાવો શવિજી છતે થઈ છે ચેથી.

કોઈ લાવ્યા કેડે ઘાલી, કોઈ લાવ્યા હાથેઝાલી,
જટામં ઘાલીને કોઈ નથી લાવ્યાં નાથી.

હોડ પ્કો તે શવિજી જટા ટે છોડાણું,
જટામંથી નાથી નીકળે તે કદી ન બેલાણું

કૈલાસે ઉભ શવિજી ઝે જ બેલે,
ઠ વાથ ઊઘાડોની વાતજ બેલે.

ભસ ઝેળીને શવિજી વાળાંચો આડો આંક ટે,
આંકડાની ઝુંપડીમં ગંગા મંગે ભગ ટે.

ભેળા ભેળા શંભુ તને વશિ વ વખાણે,
ઝ્ઞની વાતતે કોઈ નવ જાણે.

આંક ધુણે શવિજી વજિયાના ભેગી,
નથસૈયાનો સ વામી જુનાગઢનો જોગી.

.....

વૈષ્ણવ જન્મ તો તેને કહીયે
જે પોઠ પસંદ જાણે તે
પરંતુ ખે ઉપકર તોયે
મન શાંતિમાન ન સ્વાણે તે
સોઠા લાક માં સહુ ન વેદ
નિહા ન કરે કેની રે
વા ચ દાહ મનનિક્ષણ સખે
ધન ધન જન્મની તેની રે
સમઘટિ ને તુષણા ત્યાગી
પર સ્ત્રી જેને માત રે
જિજ્ઞાસા યકી સ્વસ્ત્ય ન બોલે
પર ધન ના ઝાલે કાથ રે
મોહ માયા વ્યાપે નહી જેને
હૃદય સ્વયં જેના મન માં રે
સમ નામ સુ તાળી રે લાગી
સોઠા તિસ્થ તેના તનમાં રે
વણ લાલની ને કપટ રીહત છે
હમ કાંધ નિલાચારી રે
ભણે નરસૈયાં તેનું કલ્પન કર્યાં
ક્યાં કહાતે તાર્યાં રે

સાધન સાધ્ય યોગ

જ્યાં લગી આતમમાં તત્ત્વ ચીધ્યો નહિ
ત્યાં લગી સાધન સર્વ જહી
માનુષ દેહ તારો એમ યોગ ગયો
માવડાનો જેમ વૃષ્ટી પૂઠે
હું શરૂ સુનન, પૂજા ને સેવા થકી
હું શરૂ કરે સ્ત્રીદાનદીપે ?
હું શરૂ ફરી જહા ભસ્મ લેખન કર્યે
હું શરૂ વાળા લાખન કીધે ?
હું શરૂ તપને તીરથ કીધા થકી
હું શરૂ માળા ગ્રહી નામ લાધે ?
હું શરૂ ગિલક ને તુલસી ધાર્યા થકી
હું શરૂ ગંગાજલ પાન કીધે ?
હું શરૂ વેદ વ્યાકરણ પાઠી વઢે
હું શરૂ સગને રંગ જાણ્યે ?
હું શરૂ ખટકજન એવ્યા થકી
હું શરૂ વસ્ત્રના ભેદ આણ્યે
એ છે પરપંચ સહુ પેટ ભર્યો તાણા
આતમાત્મ પરિણમ ન જોયો
ભણે નચ્સઠ્યો કે તત્ત્વ દર્શન વિના
સનાથિતામણી જન્મ ખોયો

જ્ઞાન યોગ

જગી ને જોઉં તો જગત દીસે નહી
ઊંધમાં અટપટા ભોગ ભાસે
ચિત્તમાં ચીત્ત વિલિસાંતકરુપ છે
બહા લટકા કરે બહા પાસે

પંચમહાભૂત પરિબ્રહ્મ વિષે ઊપજ્યા
આણું એણું માંહી સ્થાયે રે ધાગી
ફૂલ ને ફળ તે તો વૃક્ષમાં રે જાણ્યા
થક થકી કાળ તે નહિ રે આગી

વેદ તો એમ વઢે શ્રુતિ સ્મૃતિ સાખ છે
કનક કુંડળા વિષે ભેદ ન સોચે
ઘાટ થકીયા પછી નામ રુપ જજ્યા
અંતે તો હેમ નું હેમ હોય

જીવ ને જીવ તો આપ ઈચ્છ્ય એ બન્યા
સ્ત્રી પરપંચ ચોદ લોક કીધા
ભણે નચ્સઠ્યો તેજતું તેજતું
એ ને સમર્થ થી સ્ત્રી સોબ્યા

કર્મયોગ

રાત સ્ને જ્યાંકરે પાછલી ખટ થકી
સાધુ પુરુષને સુઈ ન સ્નેવું
નિંદ્રાને પરસરી સમસ્યા શ્રીહરિ
એક તું એક તું એમ કહેવું

જોગીયા હોય તેણે જોગ સંભાળવા
ભોગીયા હોય તેણે ભોગ તજવા
વેદિયા હોય તેણે વેદ વિચારવા
વૈખાનવ હોય તેણે વૈષ્ણવ ભજવા

મુક્ટિ હોય તેણે સંકલ્પ ધ્યાનવા
દાતાર હોય તેણે દાન કરવું
પતિપતા ના રીત્યે કંઈ ને પુછવું
કંઈ કહે તે પર ચિત્ત ધરવું

આપણે આપણા ધર્મ સંભાળવા
કર્મનો મર્મ લેવો વિચારી
નરસીયા ના સ્વામી ને સ્નેહથી સમસારી
કરી નહી અપદારે નર ને નારી

સાધના યોગ

સમસ્તે શ્રીહરિ મેલ મમતા પરી
જોને વિચારી ને મળા તાડું
તું આદ્યા ઠાણુ ને કોને વાગી સ્થાયો
વગર સમજે કહે મારું મારું

કેહ તારી નથી જો તું જુલાતે કરી
સખતાર નવ સેકે નિકથે જાયે
કેહ સંબધ ત્યજે અવનવા બહુ થયે
પુત્ર કલત્ર પચિયા ર વહાયે

ધન તણું તું ધ્યાન અહોનિષ્ઠ આકરે
એજ તારે એતસથ મોટી
પાસે છે વિષુ આદ્યા તેને નય પચિયાયો
શાયથી માછ ગઈ થયો રે ખોટી

ભર નિંદ્રા ભયોં રૂંધી થયોં ઘણો
સંતા ના સ્વદ સુણી ઠાં ન જાયે
ન જાગતાં નરસીયો ભાજ છે સ્વતિ ઘણી
જન્મો જન્મ તારી ખાંત ભાગે

તત્ત્વ દર્શન

આંખિલ બહાઈંડ માં એક તું થી શરિ
જુજરી રૂપે અનંત ભાસે

દેહમાં દેવ તું તેજમાં તત્ત્વ તું
સ્વપ્નમાં શબ્દ થઈ વેદ વાસે

પદ્મના તું પાણી તું ભૂમિ તું ભૂધરા
વૃક્ષ થઈ ફૂલો જ્યોત્સ્ના શાશ્વતે

વિવિધ સ્થાના કરી અનંત સ્વાભાવે
હિંદુ થઈ જીવ થયો મોજ આશ્વે

વૃક્ષમાં બીજ તું બીજમાં વૃક્ષ તું
પોઈ પાંડલ સે મોજ પાસે

ભાણે નરસીયો એ મન તણી ઓધના
પીત કહ પ્રેમથી પ્રગટ થાશે

શબ્દા શોધ

જેમને જગત મુઠુ દેવ જગદીશને
તે તણે ખસખસ ફોક કર્યો
આપણો વિલંબો અર્થે હાઈ નવ સારે
ઉમરે એક ડિરેગ થયો

હું કહું કું એ જ શબ્દાના
હકારો ભાર જેમ શાન તણે
સુરતી મંડા છે સર્વે મોણી રીપે
જેવો જોષ શ દોઈક જાણે

ગીતજનર સી તો ડોઈ ના સ્ને દુખી
અમુ મારી ને સી વિરો સને
સયં ને સંક ડોઈ દરે આરે નહિ
ભલાન પર ભલાન પર છા દાખે

જુનુ લાતા પગ ફાળ ફાળ અરો મયા
મા નાની મુર્ખ મન વ્યર્થ કોરે
જેમ ભાગ્ય માં જે સારે જેલખું
તેલને તે સારે તે જ પોઈરે

અમા ગરબડ કરી યાત ન કરી ખરી
જેને જે પ્રસે તે પુજે
મન સરનાકર્મ થી આપ માની લહે
સવ્ય છે એ જમન સેમ સુખે

સુખ સંસારી સિદ્ધા કરી માન્યો
છુણાણીના બીજું સર્વે શત્રુ
જુલ કલ જાદી નરસીયો એમ કહે
જેમ મરિ જમ્ય વિરે જમાઈ

{comments on}